

מגופה של הבת, ואשר הביא עליה מחנק.

שקית-ניילון עם דם

נמאטוללה אינו בוטח באיש גם עתה. אפילו לסניגורו, עורך-הדין הוותיק זלמן רוזובסקי, היה קשה ליצור איתו קשר. הנאשם סירב לשתף פעולה וכתב בעצמו מיכתב, שאותו הגיש לבית-המישפט. במיכתב הוא מבקש כי חתנו יבוא לבית-המעצר לבקר, יביא לשם גם את ילדיו הקטנים, שאותם הוא אוהב מאוד. הוא מתייחס לטראגדיה שקרתה כאל רצון אלוהים, וחוזר ומצהיר כי אהב מאוד את אשתו המנוחה. לבניו הוא מוסיף ואמר כי הוא מבקש את סליחתם על מה שקרה ועל שהגיע לבית-המעצר רמלה. "אלפרד בני, עיניים שלי, הוא מסיים את מיכתבו, "אני מקווה רחוק לראותכם בקרוב... ממני כאהבה אבא שלכם".

בנוסף למיכתב הכתוב בעברית משובשת צרף הנאשם גם עמוד כתוב בפרסית. בבית-המישפט הוא ביקש כי יתייחסו רק למיכתבו הכתוב בפרסית, ולא ישימו לב למיכתב לחתנו. נמאטוללה הביא לבית-המישפט עוד ראיה מעניינת. בידו היתה

כי היא משתמשת בסמים. הרקע לרצח היה חשדו המתמשך של האב כי גילה, בתו הצעירה, מנסה להרעיל אותו כסם. הוא חשד כי המיטרה היא שסיפקה לה רעל מיוחד, המפיץ ריח רע, אשר גרם לו לתנק. את הרעל הזה הסתירה הצעירה לפי חשדו בתוך מחשוף חולצתה, ומשם עלו ארי הרעל וחררו לאפן.

בשעת הצהריים, כאשר גילה ישבה במיטבה ואכלה, ניגש אליה האב ושלח את ידיו אל מחשופה. היא התנגדה, הוא תפס סכין והחל דוקר את הגערה. צעקותיה של הנתקפת הזעיקו את אמה, שניקתה באותו רגע את חדר-האמבטיה, והיא ניסתה למשוך את ידו של הגבר ולמנוע ממנו לפגוע בגילה. אולם הוא התנפל עליה, ולדברי כתב-האישום שהגיש התובעת שרה דותן, דקר גם את אשתו בראשה, בצווארה ובחזה.

אחרי מעצרו הציג נמאטוללה התכתבות ארוכה עם משרד-המישפטים בירושלים, ועם כמה מפקדי-מיטרה. מזה שנים התלונן כי מישוהו במיטרה מנסה להרעילו. הוא חשד כי ההרעלה נעשית כאמצעות האוכל המוגש לו, ועלידי הסיגריות שהוא מעשן. מרי פעם היה מחליף את סוג הסיגריות שלו, ולפעמים אף נתן מהן למכרים כדי שיעשנו ויאמרו לו אם הם חשים בטעם מיוחד. כאשר

האם שנרצחה ויקטוריה בת ה-45 עליה ודקר אותה למוות, באותה הסכין שבה הרג את בתו. האב טען כי בתו נסתה להרעיל אותו ולכן היה מחמיטבת. היא מיהרה לעזרתה, כאשר בעלה התנפל גם

בעיקר הוא מתגעגע לילדיו הקטנים, שנשארו בבית, יתומים מאם. הוא מביע במיכתב את אהבתו העזה אליהם. הוא מתייחס לאסון שקרה כאל רצון אלוהים, וחוזר ומצהיר כי אהב מאוד את אשתו המנוחה.

הוא מבקש את סליחת בניו על מה שקרה ועל שהוא הגיע לבית-המעצר ברמלה. הוא מנסה לעשות הסדרים כלכליים לבל ישארו הילדים חסרי-כל. ומוסיף: "אלפרד בני, עיניים שלי, אני מקווה רחוק לראותכם בקרוב... ממני כאהבה אבא שלכם".

■ אילנה אלון

התובעת שרה דותן, לא התנגדה לבקשת הסניגור לשלוח את הנאשם לבדיקה פסיכיאטרית. התנהגותו בבית-המישפט היתה כל-כך מוזרה, שהיה ברור כי יש לבדוק את שפיות-דעתו.

הצהיר כי הוא אומר זאת שלא על דעת הנאשם, המסרב לשתף איתו פעולה, וטוען כי הוא "נורמאל". השופטים מרדכי ברדור, משה טלגם ומנחם אילן קיבלו השבוע את בקשת הסניגור. "הבוקר הקראנו את כתב-האישום לנאשם, ואף הסברנו לו את האמור בו, ונוכחנו לדעת עוד קודם להקראה זו כי צורך סניגורו של הנאשם וכן באת-כוח המדינה, שדברים אלה היו אולי לשווא, הואיל והדרך הנכונה היא להורות על אישפוזו של הנאשם".

בית-המישפט הורה על אישפוזו של נמאטוללה לצורך הסתכלות ובריקה רפואית.

בגלל שביתת הרופאים אין מקבלים חולים חדשים להסתכלות. ובינתיים נמצא הנאשם בבית-המעצר ברמלה, עד שיוחלט מתי, כיצד והיכן יבדק.

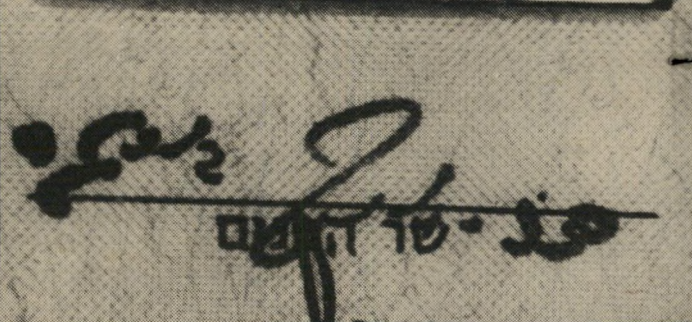
מיכתב מבית-הסוהר

דנאשם אינו בוטח באיש גם עתה. מבית-הסוהר כתב מיכתב לחתנו, בעלה של בתו הבכורה ג'נט. חציו של המיכתב כתוב בפרסית, וחציו עברית מלאה שגיאות. את המיכתב מסר לבית-המישפט וביקש שלא להתייחס לחלק הכתוב בעברית, כי הוא אינו רוצה להיחשב משוגע.

את החלק הכתוב בעברית מתחיל האדם שעבר לפני ימים ספורים טראגדיה איומה, ומאז הוא יושב בבית-הסוהר, כמיכתב שגירתי לקרוב מישפחה. הוא מתחיל במישפט הפתיחה המשמש במיכתבי נימוסין ואומר: "לדודי חתני היקר שלום, ראשית אשאל לשלומך, ואם תשאל מה שלומי — אומר לך כי לא חסר לי דבר, אלא לראות את פניך היקרים".

אחרי פתיחה חסרת-דמיון זו, מבקש הנאשם מחתנו לבוא לבקר בבית-המעצר. הוא מבקש כי גם בתו ג'נט, אשת המכתב, תבוא לשם. אך

הבת שנרצחה גילה בת ה-19 היתה סטודנטית בשנתה הראשונה. היא גדלה בישראל והיתה ידועה כנערה שקטה וצנועה. ביום הרצח ניסה אביה להוציא מתוך מחשופה רעל.

שקית-ניילון מלאה דם, שאותה הציג לפני השופטים. הוא רצה לשכנע אותם כי עדיין מתנכלים לו: "יוצא לי דם מהקבה ומהכבד", אמר הנאשם לשופטים.

אחרי התנהגות זו לא היה קשה לסניגור רוזובסקי לשכנע את בית-המישפט כי יש צורך לבדוק את הנאשם בבדיקה פסיכיאטרית. הסניגור

התברר לו כי כל מי שעישן את הסיגריות לא מצא בהן כל פסול, שלח נמאטוללה מיכתב למיטרה, ובו התנצל על "שאני לא סודק" (צודק). אולם נראה כי דמיונותיו והיותו התגבור והלכו. הוא החל מאשים את בתו בשיתוף פעולה עם המיטרה כדי להרעילו, והפעם לא האשים את המזון או הסגריות, אלא ריח מסויים שעלה